

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 25.9.2014.
COM(2014) 592 final

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU

o provedbi određenih odredbi Uredbe (EZ) br. 1071/2009 o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika u razdoblju od 4. prosinca 2011. do 31. prosinca 2012.

(Prvo izvješće Komisije o provedbi određenih odredbi o pristupu djelatnosti cestovnog prijevoznika u državama članicama)

I. Uvod

Ovo se izvješće odnosi na obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika u državama članicama. Uredba (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ¹ (u daljnjem tekstu: „Uredba (EZ) br. 1071/2009”) primjenjuje se na sva poduzeća s poslovnim nastanom u EU-u koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika, kao i ona koja namjeravaju obavljati tu djelatnost. Djelatnost cestovnog prijevoznika odnosi se na djelatnost cestovnog prijevoznika u teretnom prometu² i djelatnost cestovnog prijevoznika u putničkom prometu³. Određene kategorije poduzeća, poput onih koja se koriste motornim vozilima ukupne mase manje od 3,5 tone, izuzete su iz područja primjene Uredbe. Uredbom (EZ) br. 1071/2009 utvrđuju se zajednička pravila u pogledu pristupa djelatnosti cestovnog prijevoznika u teretnom i putničkom prometu.

U skladu s člankom 3. te Uredbe, poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika trebaju imati stvarni i stabilni poslovni nastan u jednoj od država članica, dobar ugled, odgovarajući financijski položaj i potrebnu stručnu osposobljenost. Nadalje, člankom 4. te Uredbe nameće se obveza poduzećima koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika da za upravitelja prijevoza imenuju osobu koja posjeduje potvrdu o stručnoj osposobljenosti kojom se potvrđuje da ima vještine i znanja potrebna za upravljanje djelatnostima prijevoza u skladu sa svim pravnim i sektorskim uvjetima te na učinkovit i kontinuirani način. Odgovornost za provjeru usklađenosti cestovnih prijevoznika s uvjetima utvrđenima u Uredbi (EZ) br. 1071/2009 snose države članice. Nadalje, dobro organizirana administrativna suradnja među državama članicama ima ključnu ulogu u poboljšanju djelotvornosti praćenja poduzeća koja posluju u Europskoj uniji.

U članku 26. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 određuje se nekoliko rokova:

- svake dvije godine od datuma primjene Uredbe države članice moraju dostaviti podatke u skladu s člankom 26. Uredbe;
- na temelju podataka koje dostavljaju države članice, Komisija svake dvije godine sastavlja izvješće i dostavlja ga Europskom parlamentu i Vijeću.

¹ SL L 300, 14.11.2009., str. 51.

² U skladu s člankom 2. stavkom 1. Uredbe, „djelatnost cestovnog prijevoznika u teretnom prometu” znači djelatnost svakog poduzeća koje motornim vozilima ili kombinacijom vozila prevozi robu za posebni prijevoz.

³ U skladu s člankom 2. stavkom 2. Uredbe, „djelatnost cestovnog prijevoznika u putničkom prometu” znači djelatnost svakog poduzeća koje motornim vozilima, konstruiranim i opremljenima tako da su prikladna za prijevoz više od devet osoba, uključujući vozača, i namijenjenima za tu svrhu, pruža usluge prijevoza u putničkom prometu za javnost ili za određene kategorije korisnika, za naknadu koju plaća osoba koja koristi prijevoz ili organizator prijevoza.

Nacionalna izvješća koja dostavljaju države članice predstavljaju ključni doprinos izvješću Komisije. U članku 26. Uredbe navodi se koje podatke trebaju sadržavati nacionalna izvješća:

„(a) pregled područja u pogledu dobrog ugleda, financijskog položaja i stručne osposobljenosti;

(b) broj, po godini i vrsti, izdanih, privremeno oduzetih i trajno oduzetih dozvola, broj slučajeva proglašenja nesposobnosti i razlozi na kojima se te odluke temelje;

(c) broj svake godine izdanih svjedodžbi o stručnoj osposobljenosti;

(d) temeljne statističke podatke o nacionalnim elektroničkim upisnicima i njihovom korištenju od strane nadležnih tijela; i

(e) pregled razmjene podataka s drugim državama članicama na temelju članka 18. stavka 2. uključujući, posebno, godišnji broj utvrđenih povreda o kojima su druge države članice bile obaviještene i o primljenim odgovorima, kao i godišnji broj primljenih zahtjeva i odgovora na temelju članka 18. stavka 3.”

Osim tog uvodnog dijela, izvješće se sastoji od tri dijela koja obuhvaćaju kvalitetu i pravovremenost dostavljenih podataka pojedinih država (odjeljak II.) i analizu izvješća koje su dostavile države članice (odjeljak III.). U odjeljku IV. predstavljeni su zaključci.

II. Dostavljanje podataka

Radi se o prvom izvješću u skladu s Uredbom (EZ) br. 1071/2009 koje obuhvaća razdoblje od 4. prosinca 2011. do 31. prosinca 2012. kako bi se njegovo objavljivanje uskladilo s izvješćem o provedbi socijalnog zakonodavstva u odnosu na cestovni promet⁴, kako je navedeno u članku 26. stavku 2. Uredbe 1071/2009. Polazišna točka tog razdoblja odgovara datumu od kojeg se ta Uredba počela primjenjivati. Sljedeće izvještajno razdoblje obuhvatit će čitavo dvogodišnje razdoblje od 1. siječnja 2013. do 31. prosinca 2014.

Unatoč obvezi izvješćivanja iz članka 26. te Uredbe, u trenutku kada je ovo izvješće sastavljeno, šest država članica (Belgija, Danska, Finska, Njemačka, Luksemburg i Portugal) nije podnijelo svoja nacionalna izvješća. Neke su države članice ozbiljno kasnile s dostavljanjem podataka do isteka roka dana 30. rujna 2013., što je znatno utjecalo na vremenski raspored pripreme ovog izvješća Komisije. U brojnim izvješćima određene potrebne informacije nisu dostavljene, što je otežalo sveobuhvatnu analizu. Bilo je i slučajeva kada su dostavljeni podaci obuhvaćali drukčije vremensko razdoblje od traženog.

⁴ navedeno u Uredbi (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 (SL L 102, 11.4.2006., str. 1.).

Nisu sve države članice pružile obrazloženje za kašnjenje u podnošenju izvješća ili za manjkave podatke. One koje jesu napomenule su da su im poteškoće u povezivanju njihovog nacionalnog registra s Europskim registrom cestovnih prijevoznika onemogućile davanje podataka o toj temi. Druge su navele da su neki izrazi u zahtjevu za izvješćivanje nejasni, poput upućivanja na „temeljne statističke podatke”. Naposljetku, neke su države članice, u kojima su lokalna ili regionalna tijela odgovorna za provedbu, napomenule da su imale poteškoća u prikupljanju podataka od tih tijela.

Treba uzeti u obzir da, iako je sadržaj izvješća opisan u članku 26. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1071/2009, nije utvrđen standardni format izvješćivanja. U svrhu dosljednosti te kako bi se pomoglo nacionalnim nadležnim tijelima pri ispunjavanju njihovih obveza izvješćivanja u budućnosti, nakon analize dostavljenih nacionalnih podataka državama članicama predložit će se standardni obrazac.

III. Analiza podataka o obavljanju djelatnosti cestovnog prijevoznika

1. Pregled područja cestovnog prijevoza u pogledu dobrog ugleda, financijskog položaja i stručne osposobljenosti

Ovaj dio sadržava prikaz nacionalnih zahtjeva, organizacije pregleda, razine usklađenosti i poteškoća na koje se naišlo, na temelju informacija koje su dostavile države članice. Zbog rascjepkanosti izvješća država članica taj pregled nije sveobuhvatan.

Podatke o nacionalnim sustavima za dodjelu pristupa djelatnosti dostavile su Austrija, Francuska, Italija, Slovačka i Češka. Dvije države članice, Austrija i Slovačka, uvele su nacionalne zahtjeve koje je potrebno ispuniti usporedno s uvjetima određenima u Uredbi (EZ) br. 1071/2009. Slovačka je dodala zahtjev kojim se utvrđuje da minimalna dob upravitelja prijevoza mora biti 21 godina. Preduvjet koji je za cestovne prijevoznike uključila Austrija jest da posjeduju potrebna parkirna mjesta izvan ceste na području općine ili u nekoj drugoj općini u istom ili susjednom upravnom okrugu.

Francuska je odlučila proširiti obvezu poštovanja pravila za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika na prijevoznike u cestovnom prijevozu tereta koji upotrebljavaju vozila čija dopuštena ukupna masa ne prelazi 3,5 tona i na prijevoznike u cestovnom prijevozu putnika koji se koriste vozilima namijenjenima za prijevoz manje od devet putnika. Osim toga uvela je i pojednostavljenje administrativnih postupaka u odnosu na financijski položaj.

U Češkoj postoje četiri vrste dozvola za poduzeća koja posluju. Radi se o sljedećim dozvolama: i. putnička vozila za prijevoz više od devet osoba uključujući vozača, ii. vozila za prijevoz robe ili kombinirana vozila čija dopuštena ukupna masa prelazi 3,5 tona, iii. putnička vozila za prijevoz do devet osoba, uključujući i vozača, te iv. vozila za prijevoz robe ili kombinirana vozila čija dopuštena ukupna masa ne prelazi 3,5 tona. Za prve dvije kategorije vrijedi obveza ispunjavanja zahtjeva iz Uredbe (EZ) br. 1071/2009.

Italija je navela da se za donošenje pripremaju pravila kojima se predviđa preispitivanje pitanja što predstavlja povredu propisa u skladu s važećim zakonodavstvom i povezanih kazni. Italija također priprema postupovne mjere koje nadležno tijelo može poduzeti ako, u posebnim slučajevima, utvrdi da bi gubitak ugleda bio nerazmjeran počinjenoj povredi. Naposljetku, talijanske vlasti poboljšavaju svoje administrativne i tehničke postupke kako bi osigurale da mjere predviđene člankom 6. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 budu učinkovite. Osim toga, Italija je navela određene poteškoće pri provjeri usklađenosti sa zahtjevom o financijskoj sposobnosti u stvarnom vremenu i zbog različitih pravnih pojmova jamstva utvrđenih u nacionalnom pravu, nedostatka polica osiguranja za poduzeća u ranim fazama i činjenice da preko stotinu neovisnih i upravno neovisnih pokrajinskih uprava diljem Italije upravlja postupcima povezanim s tim zahtjevom.

Španjolska je objasnila da su uvjeti u odnosu na stručnu osposobljenost, financijsku sposobnost i dobar ugled vrlo strogi u nacionalnom pravu i stoga nisu bile nužne značajne promjene nakon stupanja na snagu Uredbe (EZ) br. 1071/2009, osim određenih izmjena zakonodavstva u pogledu opisa osoba koje rade kao upravitelji prijevoza.

S obzirom na provedbu odredbi koje se odnose na dobar ugled (članak 6. Uredbe (EZ) br. 1071/2009), Slovenija smatra da slučajevi u kojima tijelo za izdavanje dozvola može privremeno ili trajno oduzeti dozvolu ili proglasiti prijevoznika nesposobnim za obavljanje te djelatnosti nisu dovoljno precizni.

U pogledu provjere usklađenosti s člankom 3. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1071/2009, Estonija, Mađarska, Irska i Latvija dale su uvid u stanje u svojim državama.

Estonija je istaknula da se pregledi provode u skladu sa sustavom koji se temelji na procjeni rizika i da su uglavnom usmjereni na poduzeća s povećanim rizikom od počinjenja teških ili učestalih kršenja pravila cestovnog prijevoza.

U Irskoj se provjere dobrog ugleda, financijske sposobnosti i stručne osposobljenosti provode najmanje svakih pet godina u okviru postupka obnove dozvole za svako poduzeće budući da je trajanje dozvole ograničeno na to razdoblje. Osim toga, te se provjere mogu provoditi češće za prijevoznike koji se smatraju visoko rizičnima ili su privukli pozornost nadležnih tijela. Dobar ugled provjerava se provjerom upravitelja prijevoza i svih drugih relevantnih osoba koju obavlja nacionalna služba za provjere pri nacionalnoj policiji. Ta služba za provjeru pruža nadležnom tijelu popis osuđujućih presuda koji se može koristiti za utvrđivanje dobrog ugleda.

U Latviji se provjere usklađenosti financijskog stanja provode s pomoću informacija iz godišnjih izvješća iz registra poduzeća.

Mađarska je navela broj provjera uvjeta dobrog ugleda (11 062), financijske sposobnosti (7 197) i stručne osposobljenosti (5 329) u tom izvještajnom razdoblju.

Šest država članica (Cipar, Estonija, Irska, Litva, Malta i Slovenija) navelo je da postoji visoka stopa usklađenosti cestovnih prijevoznika koji djeluju u tom području sa zahtjevima utvrđenima u članku 3. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1071/2009.

2. Dozvole

Iz dostavljenih podataka proizlazi da većina država članica ne izvješćuje o dozvolama u smislu poglavlja III. Uredbe 1071/2009. U skladu s Uredbom, „dozvola za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika” odnosi se na upravnu odluku kojom se poduzeće koje ispunjava uvjete propisane Uredbom 1071/2009 ovlašćuje za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika.

Ovisno o nacionalnim programima, postoji niz mogućih situacija: izdavanje dozvole može biti preduvjet za dobivanje dozvole za nacionalni prijevoz i/ili licencije Zajednice za obavljanje međunarodnog prijevoza, može biti jednakovrijedna dozvoli za nacionalni prijevoz ili može značiti licenciju za nacionalni i međunarodni prijevoz odobrenu putem jedinstvene dozvole. Međutim, zbog nedostatka informacija o nacionalnim sustavima u pogledu dozvola, kvantitativni podaci koje dostavljaju države članice ne daju jasnu sliku o broju poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika. U tu svrhu, **države članice potiču se da pripreme pregled svojih nacionalnih postupaka za dobivanje dozvola kako bi se omogućilo prikupljanje dosljednih podataka u sljedećem izvještajnom razdoblju.**

Nekoliko je država članica dostavilo ukupan broj ovlaštenih subjekata na dan 31. prosinca 2012., što predstavlja referentnu točku za podatke o broju izdanih i privremeno ili trajno oduzetih dozvola. Češka je imala gotovo 95 600 ovlaštenih subjekata⁵, Italija oko 81 000, Ujedinjena Kraljevina više od 53 500, Švedska oko 18 000, Nizozemska gotovo 11 700, Irska 5 800, Litva 4 500 i Slovačka 2 800. Mađarska je izvijestila o nešto više od 45 000 valjanih dozvola.

Na temelju tih podataka čini se da **veliku većinu ovlaštenih poduzeća čine cestovni prijevoznici.**

Osim toga, Estonija i Španjolska dostavile su informacije o broju licencija Zajednice (Estonija 1 700 i Španjolska 27 000) u istom trenutku, no bez naznake koji udio svih dozvola za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika one čine. Bugarska je obavijestila da je 13. siječnja 2014. bilo oko 10 300 prijevoznika s licencijom Zajednice.

2.1. Izdane dozvole

⁵ Brojevi se odnose na četiri tipa dozvola koje obuhvaćaju prijevoz putnika vozilima za više od devet osoba, onima za najviše devet osoba, prijevoz tereta vozilima čija dopuštena ukupna masa ne prelazi 3,5 tona i onima čija dopuštena ukupna masa prelazi 3,5 tona. Svi kriteriji ne moraju biti u skladu sa zahtjevima Uredbe 1071/2009 za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika.

Što se tiče izdanih dozvola, države članice prijavile su različite podatke, često u vezi licencija Zajednice i licencija za nacionalni prijevoz. Samo je dvanaest država članica⁶ dostavilo podatke o izdanim dozvolama, a polovina njih⁷ navela je podatke za cijelo razdoblje utvrđeno u Uredbi (EZ) br. 1071/2009. Na temelju tih podataka treba napomenuti da je u tih dvanaest država članica izdano oko 171 000⁸ dozvola za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika u teretnom i putničkom prometu. Broj izdanih nacionalnih dozvola u rasponu je od 900 u Irskoj do 81 000 u Italiji. Detaljna tablica s dostavljenim podacima nalazi se u Prilogu I. ovom izvješću.

Iz dostavljenih podataka proizlazi da je najveći broj dozvola izdan u Italiji (81 000 dozvola za prijevoz putnika i robe) i Španjolskoj (gotovo 31 000 dozvola za prijevoz putnika i robe). Ti se brojevi mogu usporediti s 10 000 izdanih odobrenja za prijevoz putnika i robe u Francuskoj. Treba napomenuti da broj koji se odnosi na Francusku obuhvaća i prijevoznike koji obavljaju djelatnost prijevoza tereta vozilima čija dopuštena ukupna masa ne prelazi prag od 3,5 tona i prijevoznike koji obavljaju djelatnost prijevoza putnika vozilima za manje od devet osoba, uključujući vozača. U Španjolskoj broj izdanih dozvola uključuje registracije, prijenose poduzeća, zamjene, promjene tipa, promjene boravišta, nadogradnje, ukidanje privremenog oduzimanja i preuzimanja.

Nema objašnjenja iz drugih država članica u odnosu na to što kategorija izdanih dozvola uključuje u pogledu sastavnih dijelova. U svrhu dosljednosti podataka bilo bi korisno postići zajednički dogovor na europskoj razini o tome koje podatke treba uvrstiti u kategoriju izdane dozvole.

Nadalje, udio dozvola za cestovni prijevoz tereta u svim je slučajevima najmanje dvaput veći (Irska), pa čak i do gotovo sedamdeset puta veći (Španjolska) od izdanih dozvola za prijevoz putnika. Obratan trend zabilježen je samo u Francuskoj, gdje je više dozvola izdano poduzećima koja obavljaju djelatnost prijevoza putnika. To se može objasniti francuskom odlukom da proširi opseg vozila koja su dužna ispuniti zahtjeve utvrđene u Uredbi (EZ) br. 1071/2009.

2.2. Privremeno ili trajno oduzete dozvole

Na temelju podataka koje su dostavile države članice može se primijetiti da je najveći broj trajno oduzetih dozvola zabilježen u Španjolskoj i iznosio je gotovo 37 600 dozvola za prijevoz putnika i robe. Razlozi za oduzimanje tih dozvola su nedostavljanje dokaza o ispunjavanju potrebnih uvjeta za izdavanje dozvole, zahtjev podnositelja zahtjeva ili prestanak obavljanja djelatnosti. U Francuskoj je zabilježen drugi najveći broj trajno oduzetih dozvola

⁶ Austrija, Češka, Francuska, Grčka, Mađarska, Irska, Italija, Nizozemska, Poljska, Slovačka, Španjolska, Švedska

⁷ Austrija, Grčka, Mađarska, Irska, Italija i Švedska

⁸ Taj broj uključuje dozvole izdane samo tijekom 2012. i tijekom čitavog izvještajnog razdoblja od 4. prosinca 2011. do 31. prosinca 2012.

za prijevoz putnika i robe (4 700), nakon čega slijede Slovačka s 1 200, Švedska s 965, Češka s 956 i Slovenija s 599 trajno oduzetih dozvola. U Nizozemskoj trajno je oduzeto više od 1 000 dozvola samo za cestovni prijevoz tereta.

Na drugom kraju ljestvice nalaze se Grčka s 222 trajno oduzete dozvole za prijevoz putnika i robe, Poljska (68), Latvija (58), Mađarska (33), Italija (31), a ostale države imale su manje od 10 takvih slučajeva. Detaljne informacije o privremeno ili trajno oduzetim dozvolama nalaze se u Prilogu II. ovom izvješću.

Broj trajno oduzetih dozvola za prijevoz putnika i robe bio je veći od broja izdanih dozvola samo u tri države članice – u Slovačkoj, Španjolskoj i Nizozemskoj. Razlika je najviša u Španjolskoj, gdje je trajno oduzeto 6 600 dozvola više nego što ih je izdano. To nepodudaranje moglo bi biti i veće kad se uzme u obzir dodatnih 12 500 dozvola koje su privremeno oduzete u Španjolskoj. U Slovačkoj i Nizozemskoj udio trajno oduzetih dozvola bio je manji i iznosio je 46 odnosno 229 oduzetih dozvola.

Neke države članice dostavile su detalje o razlozima za trajno oduzimanje dozvola. Razlog za trajno oduzimanje dozvola u 90 % slučajeva u Austriji i većine u Nizozemskoj bio je neispunjavanje zahtjeva iz članka 3. stavka 1. točke (c) Uredbe (EZ) br. 1071/2009 o odgovarajućem financijskom položaju cestovnog prijevoznika. U Sloveniji su razlozi za trajno oduzimanje dozvola bili likvidacije trgovačkog društva ili istek licencije Zajednice. Švedska je izvijestila da je razlog za 962 od 965 trajno oduzetih dozvola neispunjavanje članka 3. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1071/2009, koji se odnosi na dodatne zahtjeve koje mogu nametnuti države članice. U Litvi je zabilježen jedan slučaj trajnog oduzimanja dozvole za temelju neispunjavanja zahtjeva o stručnoj osposobljenosti i tri povezana s neispunjavanjem zahtjeva o adresi poslovnog nastana i promjenama podataka upravitelja prijevoza.

3. Potvrde o stručnoj osposobljenosti

Na temelju informacija koje je dostavilo 20 država članica izdano je više od 52 tisuće potvrda o stručnoj osposobljenosti. Taj broj uključuje potvrde izdane na temelju ispitivanja kako je predviđeno člankom 8. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 i priznavanjem iskustva u skladu s oslobođenjem od obveze polaganja ispita iz članka 9. te Uredbe.

Najveći dio potvrda izdanih u Europskoj uniji u tom izvještajnom razdoblju izdan je u Rumunjskoj i iznosio je 31,5 % od ukupnog broja izdanih potvrda o kojima su izvijestile države članice, nakon čega slijede Francuska (11 %), Španjolska (11 %), Italija (8 %), Češka (8 %), Švedska (6 %) i Poljska (5 %). Od država članica koje su dostavile podatke, samo je Malta izvijestila da u referentnom razdoblju nije bila izdana ni jedna potvrda o stručnoj osposobljenosti. Detaljne informacije nalaze se u Prilogu III. ovom izvješću.

4. Slučajevi proglašenja upravitelja prijevoza nesposobnim

U skladu s člankom 14. Uredbe (EZ) br. 1071/2009, kada upravitelj prijevoza izgubi svoj dobar ugled, nadležno bi ga tijelo trebalo proglasiti nesposobnim za upravljanje prijevoznom djelatnošću poduzeća.

Većina država članica⁹ koje su dostavile podatke o broju proglašenja nesposobnim navela je da tijekom izvještajnog razdoblja nije zabilježen ni jedan takav slučaj ni u prijevozu putnika ni u prijevozu robe. Proglašenja nesposobnim izdana su u četiri države članice: Francuskoj (3)¹⁰, Estoniji (14)¹¹, Mađarskoj (129)¹² i Italiji (348)¹³. Francuska je navela da su razlozi za proglašenja nesposobnim bili prijevare s pomoću tahografa ili ozbiljna kršenja prometnih propisa. U Mađarskoj su kašnjenja ili nedostaci zahtijevane redovite obuke upravitelja prijevoza svakih 10 godina u nekim slučajevima doveli do gubitka dobrog ugleda. Podaci koje su dostavile države članice mogu se naći u Prilogu II. ovom izvješću.

5. Razmjena informacija

U skladu s člankom 16. Uredbe (EZ) br. 1071/2009, svaka država članica treba voditi nacionalni registar cestovnih prijevoznika koji imaju dozvolu za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika. Minimalni zahtjevi za podatke koje treba unijeti u te registre u cilju lakšeg povezivanja registara država članica utvrđeni su u Odluci Komisije (EU) 2009/992 o minimalnim zahtjevima u pogledu podataka koji se moraju unijeti u nacionalni elektronički registar poduzeća za cestovni prijevoz¹⁴. Uspostava Europskog registra cestovnih prijevoznika (ERRU) predviđena je kao sljedeći korak olakšavanja suradnje između nacionalnih tijela u svrhu daljnjeg poboljšanja prekogranične provedbe europskog zakonodavstva o cestovnom prometu u skladu s člankom 16. stavkom 5. Uredbe (EZ) br. 1071/2009. Europski registar cestovnih prijevoznika trebao bi pojednostaviti prekograničnu provedbu zakonodavstva i povećati njezinu ekonomičnost, pod uvjetom da se sve države članice povežu i da učinkovito koriste sustav razmjenom visokokvalitetnih podataka iz svojih baza podataka.

Na temelju dostavljenih podataka treba napomenuti da **nije uspostavljen sustav administrativne suradnje među državama članicama**. Neke države članice, poput Cipra, Litve, Malte, Češke, Nizozemske i Slovačke, navele su da nije bilo razmjene informacija u smislu članka 18. Uredbe (EZ) br. 1071/2009, što bi se moglo djelomično pripisati njihovu zemljopisnom položaju. Međutim, Bugarska, Estonija, Francuska, Irska, Poljska, Rumunjska i Španjolska pokazale su dobru praksu razmjene informacija u tom izvještajnom razdoblju. **Komisija podržava daljnje poboljšanje administrativne suradnje kojom se jača dosljedna i učinkovita provedba u svim državama članicama EU-a.**

Međusobno povezivanje nacionalnih registara trebalo je ostvariti do 31. prosinca 2012. Nekoliko država članica izvijestilo je o stanju provedbe Europskog registra cestovnih prijevoznika. Registar nije bio u funkciji na Cipru i u Francuskoj. Irska je navela da je u posljednjoj fazi uvođenja novog elektroničkog registra poduzeća za cestovni prijevoz i da će uskoro uslijediti međusobno povezivanje. Slovenija je potvrdila da će sve informacije koje se

⁹ Austrija, Češka, Grčka, Malta, Nizozemska, Poljska i Slovačka

¹⁰ U 2012.

¹¹ Idem

¹² Tijekom ovog izvještajnog razdoblja

¹³ Taj broj uključuje proglašenja nesposobnim izdana do 26. rujna 2013.

¹⁴ SL L 339, 22.12.2009., str. 36.

zahtijevaju u skladu s člankom 26. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 biti dostupne za sljedeće izvještajno razdoblje, nakon dovršetka nacionalnog elektroničkog registra koji je ušao u završnu fazu. Francuska je predložila inicijativu za zajedničku bazu podataka na europskoj razini u kojoj bi se prikupljali kodificirani prekršaji, sljedeći praksu europske službe za cestovni nadzor Euro Contrôle Route.

IV. Zaključci

U ovom se izvješću pruža pregled informacija koje su dostavile države članice u skladu s člankom 26. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 o pristupu djelatnosti cestovnog prijevoznika. Tim su informacijama obuhvaćeni određeni aspekti provedbe Uredbe (EZ) br. 1071/2009 u državama članicama (kako je navedeno u članku 26. stavku 1. točkama (a) do (e) Uredbe (EZ) br. 1071/2009) u razdoblju od 4. prosinca 2011. do 31. prosinca 2012.

Na kvalitetu podataka država članica i pravodobnost dostave znatno je utjecala činjenica da se radi o prvom izvještajnom razdoblju. Zbog velike količine podataka koji nedostaju, u izvješću Komisije ne daje se potpuna analiza provedbe odredaba Uredbe (EZ) br. 1071/2009. Komisija podsjeća države članice na njihovu obvezu da dostave potpuno izvješće koje sadrži sve elemente podataka navedene u članku 26. stavku 1. točkama (a) do (e) Uredbe (EZ) br. 1071/2009 unutar propisanog roka.

Za potrebe dosljednosti dostavljenih nacionalnih podataka i kako bi se pomoglo nacionalnim nadležnim tijelima pri ispunjavanju njihovih obveza izvješćivanja u budućnosti, Komisija bi trebala odrediti standardni obrazac izvješća u suradnji s državama članicama. Rasprave o tom standardnom obrascu trebale bi pridonijeti razjašnjavanju eventualnih pitanja o prirodi podataka koje treba dostaviti, što bi s druge strane trebalo pomoći državama članicama da pravovremeno organiziraju prikupljanje podataka za sljedeće izvještajno razdoblje. Naposljetku, očekuje se da će dovršetak povezivanja nacionalnih registara s Europskim registrom cestovnih prijevoznika također poboljšati kvalitetu dostavljenih podataka.

Za sljedeće izvještajno razdoblje (2013. – 2014.) pozivaju se sve države članice da ispune obvezu izvješćivanja kako bi se omogućilo cjelovito izvješće i kako bi se izbjegli postupci zbog povrede prava na temelju članka 258. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Osim toga, potiču se države članice da pripreme pregled svojih nacionalnih sustava za izdavanje dozvola kako bi se omogućio pouzdaniji i kvalitetniji pregled na europskoj razini.

Vrijedi naglasiti da sustav administrativne suradnje među državama članicama nije uspostavljen. Komisija podupire njegovo daljnje poboljšanje, čime bi se ojačala dosljedna i učinkovita provedba Uredbe (EZ) br. 1071/2009 u svim državama članicama EU-a.